

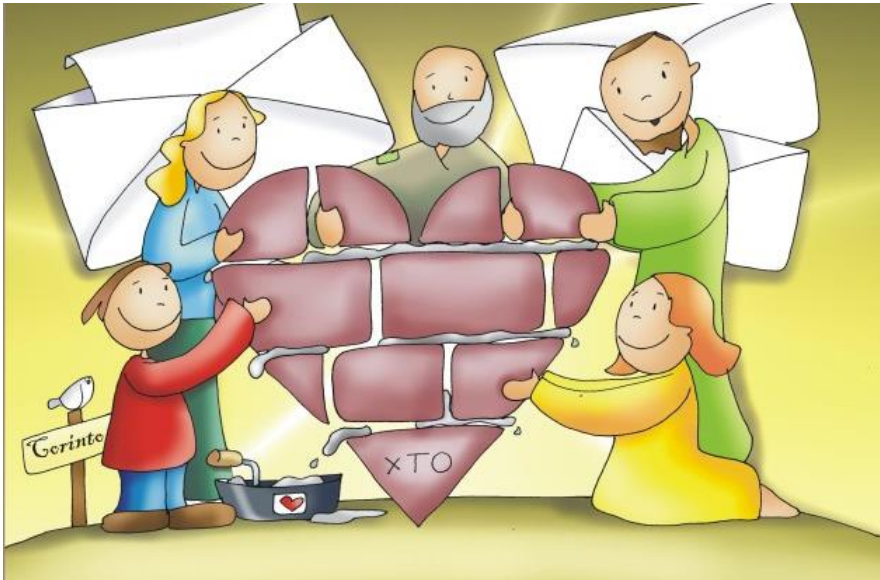
PARTICIPANTE

Diocese de Ourense - Lectio Divina

TEMA 6: CONFLICTOS QUE NACEN NO NOSO INTERIOR

“¿Está dividido Cristo?”

(1Cor 1, 13))

“Como desexaría, nestes tempos, unhas comunidades cristiás máis fraternas onde se faga este camiño: andar na verdade da humildade que nos libera de nós mesmos para amar máis e mellor aos demais, especialmente aos máis pobres! Nada hai máis fermoso que vivir e morrer como fillos desta Igrexa nai!”
(Papa Francisco, 15/10/2014)

Soñando o Ideal

COMEZAMOS cun **canto** e encomendando a Deus este momento de Lectio Divina.

ORACIÓN DE INICIO

*Señor Xesús,
estamos aquí reunidos para escoitar a túa Palabra
que nos fala na vida e na Sagrada Escritura.
Dános a alegría de experimentarte próximo,
de coñecerte cada día un pouco máis,
de chegar aos poucos ao fondo do teu corazón.
Sabemos que só ti es a fonte de toda felicidade,
por iso queremos enchernos de ti.
Desta forma sabemos, tamén,
que faremos máis felices a todos os que nos rodean.
Dános lucidez para atoparte,
corazón ardente para amarte e valentía para servirte.
Dános a graza de saber orar
e levar unha vida de acordo á nosa oración.
Que poidamos ser no medio do noso mundo
ese grao de sal e esa faísca de luz
que ilumine, alegre e dea sabor
á vida de todos os que nos rodean. AMÉN.*

I. MIRANDO XUNTOS A NOSA REALIDADE

Lemos o seguinte relato:

Lolita traballa nunha cooperativa panificadora duns corenta obreiros. Chámase “Pan bendito”. Serven pan, doces e comida a máis de vinte establecementos.

Cando empezaron todo ía ben, coñecíanse e axudaban.

Lolita sentíase feliz, pero co tempo todo foise deteriorando. Empezaron por queixarse uns de que traballaban máis que outros. Aos poucos foron facendo pequenos grupos. Hoxe, tras aparencia de boa cara, hai un moi mal ambiente de fondo. Algúns nin se falan. Ademais abunda o chisme que descualifica e desanima.

Lolita sentese moi incómoda. Así, pouco futuro vai ter o cooperativa “Pan bendito”.

DIALOGAMOS:

Pan bendito...

- *Coñeces algún grupo de persoas así?*
- *Que futuro terá esa cooperativa? Porque?*
- *Sentícheste como Lolita algunha vez?*
- *Pasa algo parecido nas nosas comunidades cristiás?*

A difamación e a calumnias son como un acto terrorista: arróxase a bomba, destrúese, e o atacante queda feliz e tranquilo. Isto é moi diferente da nobreza de quen se achega a conversar cara a cara, con serena sinceridade, pensando no ben do outro. (GE, nota 73)

II. ESCOITEMOS A PALABRA DE DEUS

Preparámonos internamente facendo silencio interior para acoller a mensaxe que o Señor quere transmitirnos coa súa Palabra.

Pode axudarnos facer un momento de silencio, abrir unha Biblia e acender unha vela.

Logo un do grupo proclama **1Cor 1, 10-17**:

¹⁰Irmáns, polo nome do noso Señor Xesús Cristo: rógovos que vos poñades todos de acordo e que non haxa divisións entre vós; ó contrario, axeitádevos todos nun mesmo espírito e nun mesmo pensamento.

¹¹Pois, irmáns, polos de Cloe cheguei a saber que hai discordias entre vós. ¹²Refírome a que cada un de vós anda a dicir: «eu son de Paulo, eu de Apolo, eu de Cefas, eu de Cristo». ¹³¿Pero é que Cristo está dividido? ¿É que foi Paulo a quen crucificaron por vós? ¿Ou é Paulo o nome no que vos bautizaron?

***14* Dou grazas a Deus de non ter eu bautizado a ningún de vós fóra de Crispo e de Caio; *15* así ninguén poderá dicir que vos bautizaron no meu nome. *16* Ai si, tamén bauticei a familia do Estevo; pero do resto, que eu acorde non bauticei a ninguén. *17* Porque non me mandou Cristo a bautizar, senón a predicar o Evanxeo; e isto sen habilidades retóricas, para que non quede desvirtuada a eficacia da cruz de Cristo.**

Volvamos ler este texto. Deus fala hoxe de moitas formas, pero especialmente a través da súa Palabra.

A comunidade de Corinto caracterízase pola súa vitalidade. Dela dirá Pablo: Sobresaídes en todo (2Cor 8,7) Pero chegan malas noticias.

- *De que defecto decatouse San Pablo?*
- *Como expresaban as súas diferenzas os corintios?*
- *Como reacciona Pablo?*

Subliña o que che chamara máis a atención na argumentación de Pablo.

Non hai comunidades perfectas neste mundo. A idílica paisaxe descrita por Feitos nos seus sumarios (2,42-47 e 4,32-37) sobre a comunidade primitiva revélase máis como un ideal para alcanzar que como un froito logrado.

San Pablo, nas súas cartas, sempre ten que reconducir situacións que se afastan do ideal evanxélico.

III. MEDITACIÓN

Nós non somos distintos a esta comunidade de Corinto. Somos cristiáns, formamos unha comunidade de crentes, pero non sempre vivimos como tales. A semente da discordia medra con facilidade e vai levantando barreiras entre nós.

Irmáns, polo nome do noso Señor Xesús Cristo: rógovos que vos poñades todos de acordo e que non haxa divisións entre vós (v. 10) Poida que a palabra división sexa moi forte pero “discordias”... *Hai desencontros, relacións distantes ou desconfianza na nosa comunidade cristiá? A que son debidas?*

¿Pero é que Cristo está dividido? ¿É que foi Paulo a quen crucificaron por vós? ¿Ou é Paulo o nome no que vos bautizaron? (v. 13) A comunidade cristiá ten que ser como un corpo. Como o Corpo de Cristo. *É realmente ese noso ideal? Que teriamos que cambiar para que iso fose así?*

Porque non me mandou Cristo a bautizar, senón a predicar o Evanxeo; e isto sen habilidades

retóricas, para que non quede desvirtuada a eficacia da cruz de Cristo. (v. 17) Pablo tiña moi clara a súa misión na Igrexa. *Que buscamos na nosa comunidade cristiá? Cal é o meu papel dentro dela?*

IV. CONTEMPLACIÓN E ORACIÓN

É momento para a ORACIÓN e o COMPROMISO....
Volvemos ler o texto bíblico... Oramos en silencio....

Podemos expresar a nosa oración en forma de peticións...

Asumimos algún compromiso persoal... e comunitario se nos parece oportuno.

Podemos terminar cantando ***Te pedimos perdón, Señor*** ou outro canto apropiado.

Te pedimos perdón, Señor.
Por el bien que no hemos hecho,
por lo que hemos hecho mal. Señor, piedad.

1. Perdón por haber vivido
sin fijarme en los demás.
Perdón por no haber querido
en mi hermano confiar.

